

هر ۱۵ دقیقه در غزه
یک کودک کشته می‌شود

مرگ یونیسف وبقیه مترسک‌ها

زینب مزوقی
خبرنگار گروه نقد روز

با هر موج تجاوز رژیم صهیونیستی به نوار غزه و دیگر بخش‌های سرزمین اشغالی ارتش رژیم صهیونیستی خیل عظیمی از غیرنظامیان و خصوصا کودکان را مورد هدف خود قرار می‌دهد به گونه‌ای که سالانه ده‌ها کودک فلسطینی قربانی تجاوزهای این رژیم می‌شوند. براساس گزارش‌های موجود، تعداد کودکان شهید در فلسطین از سال ۲۰۰۰ تا پایان دو سال گذشته دو هزار و ۳۰۰ نفر بوده است که ۳۱۵ نفر از آنها در جریان تجاوزهای رژیم صهیونیستی به نوار غزه در سال ۲۰۰۹ به شهادت رسیدند. ۵۴۶ کودک نیز در جریان تجاوزگری سال ۲۰۱۴ میلادی رژیم صهیونیستی جان خود را از دست دادند. در تجاوز ۱۱ روزه نیروهای اشغالگر به نوار غزه در ماه می ۲۰۲۱، کودکان فلسطینی

در صدر اهداف رژیم صهیونیستی قرار داشتند و هواپیماهای جنگنده با بمباران وحشیانه خانه‌های فلسطینیان، جان صدها تن را گرفتند. آمارها می‌گوید که از ۲۲۲ فلسطینی قربانی حملات ماه می، تعداد ۶۵ نفر کودک بودند. «آنتونیو گوتش»، دبیرکل سازمان ملل تیرماه سال گذشته در یک گزارش سالانه با موضوع «کودکان و درگیری‌های مسلحانه» به کودک‌کشی رژیم صهیونیستی پرداخت و در بخشی از این گزارش سالیانه ۴۵ صفحه‌ای خود آورد: «اسرائیل مسئول کشتار ۷۸ کودک فلسطینی و معلولیت ۹۸۲ کودک دیگر در اراضی اشغالی فلسطین در سال ۲۰۲۱ است». بنا بر گزارش دبیرکل سازمان ملل، ۸۵ کودک فلسطینی حین بازداشت توسط نیروهای اسرائیلی مورد بدرفتاری قرار گرفتند و ۷۵ درصد گزارش کردند که خشونت فیزیکی را تجربه کرده‌اند. براساس گزارش گوتش، در مجموع ۱۱۲۸ کودک شامل ۱۱۲۱ فلسطینی، ۷ اسرائیلی معلول شدند که از این تعداد ۶۶۱

کودک در غزه، ۴۶۴ کودک در کرانه باختری اشغالی از جمله قدس شرقی و سه کودک در اسرائیل بودند. براساس گزارشی از المیادین، از شروع درگیری‌های جدید میان حماس و اسرائیل، یعنی از ۷ اکتبر تا به امروز ۲۳۶۰ کودک شهید، ۵۳۶۴ کودک مجروح و ۸۳۵ کودک از غزه مفقود شده‌اند. آمارهای منتشرشده از سوی المیادین می‌گوید که با آغاز جنگ ۷ اکتبر؛ در هر پنج دقیقه یک بزرگسال از اهالی غزه و ۱۵ دقیقه یک کودک غزه‌ای به شهادت می‌رسد. آن‌گونه که پیداست، تعداد کودکان کشته‌شده در این ۱۹ روز تقریبا معادل تمام کودکان کشته‌شده از سال ۲۰۰۰ تا پیش از آغاز عملیات ۷ اکتبر است، یعنی تعداد کودکان کشته‌شده حملات اخیر رژیم صهیونیستی معادل تمام کودکان کشته‌شده فلسطینی در ۲۴ سال اخیر است. در دو روز گذشته و بمباران شدید نوار غزه ۷۰۰ نفر به شهادت رسیدند که دست‌کم ۳۰۰ کودک تنها در یک شب کشته شدند.

سازمان‌ها و نهادهای مرتبط با حقوق کودک در برابر جنایت اخیر رژیم صهیونیستی چه موضعی گرفتند؟

غذا، آب و دارو در غزه مواجه خواهیم شد، ادل خادر، مدیر منطقه‌ای یونیسف برای خاورمیانه و شمال آفریقا می‌گوید: «کشتن و معلول کردن کودکان، حمله به بیمارستان‌ها و مدارس، و محرومیت از دسترسی بشردوستانه نقض شدید حقوق کودکان است. یونیسف خواستار «آتش بس فوری و دسترسی نامحدود به کمک‌های بشردوستانه برای دسترسی به کودکان و خانواده‌های نیازمند، نجات جان‌ها و جلوگیری از زنجیر بیشتر» شد. کمیته حمایت از حقوق کودک: کمیته حقوق کودک یا (Committee on the Rights of the Child) از سوی دولت‌هایی که این کنوانسیون

را تصویب کرده‌اند تشکیل می‌شود. این کمیته نظارت و گزارش مربوط به اجرای کنوانسیون حقوق کودک را به سازمان ملل متحد ارائه می‌دهد. کمیته حمایت از حقوق کودک در تاریخ ۲۷ فوریه ۱۹۹۱ ایجاد شد. رژیم صهیونیستی نیز عضو کنوانسیون حقوق کودک است. این کمیته در جریان حملات اخیر رژیم صهیونیستی هیچ‌گونه موضع‌گیری‌ای نداشته است؛ درحالی‌که بار دیگر این رژیم غیرنظامیان و خصوصا کودکان را مورد هدف حمله خود قرار داده است اما مدعیان حقوق بشر و حقوق کودک غربی، بار دیگر تنها نظاره‌گر این جنایت هستند و تمام آنچه که انجام داده‌اند تنها موضع‌گیری ساده و دعوت طرفین به آتش‌بس است.

مستحکم می‌مدنظر ما شهروندان است را تاسیس کنند. اما به هر حال با توجه به عضویت اسرائیل در کنوانسیون حقوق کودک و پروتکل راجعه به کودکان در مواضعات مسلحانه، همچنین کنوانسیون‌های ژنو تعهداتی دارد. ضمن اینکه از لحاظ حقوق بین‌الملل عرفی هم این تعهد را دارد. عمده تعهدات در این زمینه حفاظت از غیرنظامیان در مواضع مسلحانه است. طبیعتا این شامل حقوق کودک نیز می‌شود. این پروتکل می‌گوید که کشورهای عضو باید تضمین کنند که افراد زیر ۱۸ سال مشارکت مستقیمی در مواضع نخواهند داشت. همچنین خود کنوانسیون حقوق کودک و پروتکل‌های ژنو، به‌طور کلی درباره رفتار با کودکان و زنان مقررات خاصی دارند. بنابراین هدف قرار دادن کودکان بدون شک جزء ممنوعیت‌های کنوانسیون ژنو است. «همچنین بنده ۳ ماده ۳۸ کنوانسیون حقوق کودک می‌گوید که کشورهای عضو باید تمام اقدامات عملی را برای تضمین حمایت و مراقبت از کودکانی که تحت تاثیر جنگ قرار گرفته‌اند انجام دهند. این استاد دانشگاه در توضیح این بند نیز می‌گوید: «علاوه بر اینکه نباید این کودکان در مواضع به کار گرفته شوند، همچنین باید یک تضمین و حمایت ویژه‌ای نسبت به کودکان مدنظر قرار بگیرد. بسیار روشن است که وقتی کودکان مورد هدف واقع می‌شوند، تمام این اصول و موازین نقض می‌شود. کمیته حقوق کودک یک مرجع نظارتی است،

امیر مقامی عضو هیات علمی دانشگاه اصفهان و پژوهشگر حوزه حقوق بین‌الملل معتقد است که از این سازمان‌ها تنها باید انتظار موضع‌گیری‌های همدلانه، محکومیت جنایت با دعوت به آتش‌بس داشت و اغلب کاری بیش از این هم از دست‌شان برنمی‌آید. یعنی اختیارات آنچنانی چه از لحاظ حقوقی و چه کیفری ندارند. مقامی می‌گوید: «آن چیزی که از لحاظ حقوقی باقی می‌ماند دیوان بین‌المللی کیفری است که باید منتظر بمانیم. دادستانی اعلام کرده است، که وضعیت فلسطین را تحت نظر دارد و در ماه‌های آینده باید ببینیم که درباره حقوق غیرنظامیان و مشخصا کودکان چه تصمیماتی را قرار است اتخاذ کند. اکنون نمی‌توان انتظار داشت که دیوان فرصت‌میمی اتخاذ کند چرا که مراحل و پروتکل خاص خود را دارد و زمان پر است.» این استاد دانشگاه تأکید می‌کند که اتخاذ موضع برای کمیته حقوق کودک نیز چهارچوب خاص خودش را دارد. وی افزود: «براساس درخواست‌های دولت‌ها شکایت‌هایی که ارائه می‌شود و کشورهای عضو این کنوانسیون کمیته حقوق کودک موضع می‌گیرد. اسرائیل در کنوانسیون حقوق کودک عضو است. متأسفانه محدودیت‌ها بسیار است. یعنی این نهادها از لحاظ حقوقی و اختیارات محدودیت‌های بسیاری دارند. با وجود اینکه نام‌های بزرگی را به یک می‌کشند اما حقوق بین‌الملل نمره‌ارده و صلاحیت دولت‌هاست چرا که دولت‌ها تاملی ندارند آنچنان نهاد‌های

ن باید انتظار کار ویژه و بازدارنده داشت

مستحکم می‌مدنظر ما شهروندان است را تاسیس کنند. اما به هر حال با توجه به عضویت اسرائیل در کنوانسیون حقوق کودک و پروتکل راجعه به کودکان در مواضعات مسلحانه، همچنین کنوانسیون‌های ژنو تعهداتی دارد. ضمن اینکه از لحاظ حقوق بین‌الملل عرفی هم این تعهد را دارد. عمده تعهدات در این زمینه حفاظت از غیرنظامیان در مواضع مسلحانه است. طبیعتا این شامل حقوق کودک نیز می‌شود. این پروتکل می‌گوید که کشورهای عضو باید تضمین کنند که افراد زیر ۱۸ سال مشارکت مستقیمی در مواضع نخواهند داشت. همچنین خود کنوانسیون حقوق کودک و پروتکل‌های ژنو، به‌طور کلی درباره رفتار با کودکان و زنان مقررات خاصی دارند. بنابراین هدف قرار دادن کودکان بدون شک جزء ممنوعیت‌های کنوانسیون ژنو است. «همچنین بنده ۳ ماده ۳۸ کنوانسیون حقوق کودک می‌گوید که کشورهای عضو باید تمام اقدامات عملی را برای تضمین حمایت و مراقبت از کودکانی که تحت تاثیر جنگ قرار گرفته‌اند انجام دهند. این استاد دانشگاه در توضیح این بند نیز می‌گوید: «علاوه بر اینکه نباید این کودکان در مواضع به کار گرفته شوند، همچنین باید یک تضمین و حمایت ویژه‌ای نسبت به کودکان مدنظر قرار بگیرد. بسیار روشن است که وقتی کودکان مورد هدف واقع می‌شوند، تمام این اصول و موازین نقض می‌شود. کمیته حقوق کودک یک مرجع نظارتی است،

چرا کودکان فلسطینی از سایر کودکان جهان متفاوت‌ترند؟

خبرگزاری الجزیره در سال ۲۰۲۱ میلادی گزارشی با عنوان «چرا کودکان فلسطینی از کودکان سایر جهان متفاوت‌ترند؟» نوشته است. هر چند دو سال از عمر این نوشته می‌گذرد اما خطوط و کلمات این گزارش همچنان بیانگر وضعیت دردناک کودکان غزه است. یک روایت‌شناس کودک و نوجوان در این گزارش معتقد است که کودکان جهان تاریخ را از روی کاغذ کتاب‌هایشان می‌آموزند اما کودکان فلسطینی لحظه به لحظه تاریخ کشورشان را زندگی می‌کنند و انواع تجاوزها به حریم کودک‌کی و حریم شخصی زندگی‌شان را تجربه می‌کنند. «اشغال، محاصره و بحران‌های مکرر محل زندگی، کودکان فلسطینی را نسبت به بچه‌های دیگر مسئولیت‌پذیر می‌کند تا جایی که کودکان پناه‌همدیگر می‌شوند و هم‌زمان علی‌رغم زخمی که بر قلب‌هایشان است اما در دل‌هایشان تنها یک هدف جمعی را دنبال می‌کنند. مساله فلسطین از زمان شیرخوارگی همراه با شیر مادر به نوزادان دیکته می‌شود و عموماً کودکان دلیل آوارگی و زندگی در جاده‌های می‌مانند.»

«وفاء ابوموسی» همچنین در گفت‌وگو با خبرنگار الجزیره به این مساله تأکید می‌کند که زندگی در فلسطین امری را به کودکان می‌آموزد؛ اینکه چگونه مردم در کنار اشغال سرزمین‌شان، زندگی می‌گذرانند و در مقابل فشار روانی این موضوع همچنان مقاوم هستند. اهالی غزه می‌گویند که ما به مرگ عادت داریم. این سخن اما سخنی دردناک است چرا که وقتی اشغال‌گران صهیونیستی خانه‌ای را خراب می‌کنند، گل‌یاسمن خانه‌ای را می‌خشکانند و دیوارهایش را فرو می‌ریزند در واقع ملین درون دل‌های فلسطینی‌ها را هدف قرار داده‌اند. از این رو وقتی کسی در غزه کشته می‌شود تاریخ، امید و احساسات یک نسل را با خود زیر خاک می‌برد. به همین دلیل است که کودکان از دوره کودکی استقامت، مبارزه و حب به وطن را از مادران خود می‌آموزند تا حتی در صورت خشک شدن گل‌های یاسمن خانه یا فرو ریختن دیوارها هم با وجود مردن اما امید همچنان در دل‌هایشان زنده باقی بماند.

وقایع‌نگاری دقیقه‌ای مرگ ۶ کودک فلسطینی

هومن جعفری
خبرنگار

آمار انگار این طوری اعلام شده که در هر ۱۵ دقیقه، کودکی در غزه کشته می‌شود. بنابراین می‌گویم تا این مطلب را با واحد شمارش کشتار کودکان در غزه تنظیم کنم. از زمان نوشته شدن این مطلب تا انتهایش، هر یک ربع یک بار، کودکی کشته می‌شود. تلخ است اما فقط برای چند دقیقه یا چند لحظه. بعد ذهن‌مان تمرکزش را از دست می‌دهد. دست می‌رود توی جیب و گوشی را درمی‌آورید و وسط خواندن این مطلب، گوشی را هم چک می‌کنید. اخبار را می‌خوانید و پیام‌های رسیده‌شده را نگاه می‌کنید. آن‌قدر است که می‌آید، می‌بینید یک ربعی سرتان توی گوش می‌دهد. درست همان اندازه که نیاز است تا کودک دیگری کشته شود. تا این لحظه، هفت دقیقه گذشته! هفت دقیقه از لحظه‌ای که...

ببخشید... یک ساعت گذشت. دقیق‌ترش ۴۵ دقیقه! ناچار شدم لپ‌تاپ را باز بگذارم و کارهای دیگری انجام بدهم. بعد ناخودآگاه خودم را در جلسه دیگری دیدم و آنجا گرفتار شدم. حالا برگشته‌ام پای مطلب و مشغول تایپ کردن هستم. پس یادداشت کنید؛ پنج دقیقه بعد از این سطرها، می‌شود یک ساعت از وقتی که نوشتن این مطلب شروع شد، یعنی از یک ساعت پیش تا الان که این مطلب تازه، وارد پاراگراف دوم شده، چهار کودک در غزه کشته شدند!

ببخشید... پنج دقیقه دیگر گذشت. تلفنم زنگ خورد و باید کاری را پیش می‌بردم. یک سوم از وقتی که برای کشته شدن یک کودک مورد نیاز است، صرف مکالمه دیگری شد. باور کنید من قدر گذشت زمان را می‌دانم اما تلفن‌ها تمامی ندارند. ببخشید... تلفنم دوباره زنگ خورد. لحظه‌ها از دستم در رفت. باید با دوستی سر فوتبال بحث می‌کردیم. خیلی سعی کردم بحث کش پیدا نکنم اما کرد. چیزهایی بود که باید گفته می‌شد. خبرهایی باید بیان می‌شد و تحلیل‌هایی باید روی آن خبرها به دست می‌آمد که زمینه‌ساز مطلب دیگری شود. نتیجه مذاکرات و تحلیل ما روی یک سئوژن ورزشی این شد که مطلبی خوب نوشته می‌شود. این وسط زمان گذشت و یک کودک دیگر کشته شد. تأسف برانگیز است اما کاریش نمی‌شود کرد.

به سکانس مرگ می‌ماند در سریال «بازی ماهی مرکب»؛ جایی که شرکت‌کننده‌ها به خیال خودشان در یک بازی شرکت کرده‌اند که پولی به جیب بزنند و رگبار گلوله‌ها شلیک می‌شود و آدم‌ها – بدشانس‌ترها – کشته می‌شوند. میزان شوک شرکت‌کننده‌ها و به خود آمدن‌شان و بعد بقا در بازی و بعد رسیدن به اتاق استراحت و بعد گریه و ترس و ترک زمین بازی و بعد بازگشت به میدان و مرگ دوباره، می‌شود میزان دقایق بین مرگ. خو می‌گیری... عادت می‌کنی... بعد از مدتی، صدای شلیک گلوله‌ها آزارت نمی‌دهد... عین تازه‌سر بازها در زمان جنگ، مدتی طول می‌کشد تا به صدای شلیک خمپاره‌ها عادت کنی. بعد عادی می‌شود و می‌توانی خواب خوبی داشته باشی... برای من، فقط نصف یک مرگ کافی بود تا عادی شود. هفت دقیقه اول که یک ضرب‌نوشتم، تنها وقتی بود که انگیزه اولیه نوشتن خشم بود. بعد از هفت دقیقه، زندگی خودش را تحمیل کرد. حالا یک ساعت و ۲۳ دقیقه از زمان شروع این مطلب می‌گذرد. یک ساعت و ۲۳ دقیقه پیش که نوشتن این یادداشت شروع شد، پنج کودک و نصفی زنده بودند. بیایید برایشان اسمی انتخاب کنیم. مثلا حسن، محمد، مصطفی، سلما و فاطمه. این پنج تا، زمان نوشته شدن این مطلب کشته شده‌اند. به هر شکل. به هر دلیل... مرگ خیلی سختگیر نیست... استانداردهای بالایی ندارد. همه مشتری نهایی‌اش هستیم ولی یکی تا ۱۰۰ سالگی زندگی می‌کند و یکی ساعتی بعد از تولد می‌میرد. از این منظر می‌شود مرگ را به همان مرده‌شوی تشبیه کرد. همه را می‌شوید!

خب گفتیم پنج کودک در زمان نوشته شدن این مطلب کشته شده‌اند. اسم هم برایشان انتخاب کردیم. حسن، محمد، مصطفی، سلما و فاطمه. شیعه بودند یا سنی؟ چند سال‌شان بود؟ یا گلوله و انفجار به شکل مستقیم مردند یا به دلیل نبودن برق و کار نکردن تجهیزات بیمارستان جان باختند؟ شاید زیر آوار؟

گایز... گایز... گایز... یو میس د پوینت! دوستان شما نکته اصلی را از دست دادید. رسیدیم به یک ساعت و ۳۰ دقیقه! بچه ششم هم الان هاست که تایمش برسد. بچنینید. هاری آب گایز... هنوز برایش اسمی انتخاب نکرده‌ایم... هنوز انتخاب نکرده‌ایم پسر باشد یا دختر... تا الان سه پسر بوده و دو دختر... یعنی آمار فرضی ما برای شمردن واحد کشتار کودکان در وقت نوشته شدن این مطلب، این طوری بوده. ششمی باید دختر باشد؟ اگر نباشد سازمان‌های برابری حقوق مردان و زنان ناراحت می‌شوند؟ یعنی ششمی باید حتما دختر باشد؟ اسمش را چه بگذاریم؟ در گوگل سرچ می‌کنم... موست فیور گلزن نیم این پالستین؟ جواب می‌آید: انور، فاطیما، مریم، رانیا، لایلا، ثمر، سلما! انتخاب کنید رفقا و لطفا زود باشید... اسمش را چه بگذاریم... یک ساعت و ۳۰ دقیقه شده. رسیدیم به بدلاین زمانی مرگ کودک ششم... اسمش را چه بگذاریم رفقای جان؟ یک دانه فاطمه و سلما داشتیم. انتخاب‌های ما محدود می‌شود بین انور، مریم، رانیا و لایلا! ثمر هم هست... انتخاب کنید. من مانده‌ام با تمرچه کنم؟ نمی‌شود فلسطین ثمر نداشته باشد اما نمی‌شود این همه مرگ، هم بی‌ثمر باشد... وسط این همه کشتار حساب شده و دقیقه‌ای، عجب بازی با لغات خونی‌شده... سرباز صهیونیست از راه می‌رسد و با لحن آن رپر عصبانی ایرانی در کلیپ معروفش می‌گوید: داداش ما داریم زحمت می‌کشیم! داری؟ به ساعت نگاه می‌کنم... ششمی هم رفت. ثمر یا لایلا؟! مساله همین است!